

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/4/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015202050
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015202050.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, IČO: 31 303 862, Tulčík č. 310, zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie so sídlom v Bratislave, Staromestská č. 6, Bratislava, za účasti V. W., bytom I. M. č. XX, K., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: OU-BA-OOP3-2015/082195-NMT zo dňa 28.09.2015, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/308/2015-39 zo dňa 13. septembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/308/2015-39 zo dňa 13. septembra 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 5S/308/2015-39 zo dňa 13. septembra 2016 podľa ustanovenia § 190 zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: OU-BA-OOP3-2015/082195-NMT zo dňa 28.09.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-BA-OSZP3-2015/48994-8/POS zo dňa 20.07.2015. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 167 S.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

2. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že pribratá účastníčka listom doručeným Okresnému úradu v Bratislave, odbor starostlivosti o životné prostredie dňa 20.05.2015 požiadala o súhlas a vyjadrenie k umiestneniu plávajúceho zariadenia a k dodatočnému stavebnému povoleniu

vyvážovacích prvkov plávajúceho zariadenia v Jaroveckom ramene na polohe č. XX SEV s evidenčným označením plavidla

SK-4-14065 podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon alebo zák. č. 543/2002“). Žiadateľkou predložené podanie obsahovalo vyžadované podklady pre vydanie súhlasu, a to: správny poplatok, projektovú dokumentáciu vyvážovacích prvkov, geometrické zameranie vyvážovacích prvkov v systéme JTSK, súhlasné stanovisko Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p., súhlasné stanovisko Vodohospodárskej výstavby, a.s., lodné osvedčenie, schválený povodňový plán, odborné stanovisko Okresného úradu Bratislava, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia kraja a správny poplatok v sume 10,- eur.

3. Správca vodného toku Dunaj Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. v stanovisku č. 5203-210/2015-GE zo dňa 09.04.2015 vyslovil súhlas so stáťím plávajúceho zariadenia SK-4-14065 na polohe č. XX v Jaroveckom ramene vodného toku Dunaj za požiadaviek, ktoré uviedol v bode 1 - 10 svojho stanoviska.

4. Súhlasné stanovisko bolo podané k žiadosti aj Vodohospodárskou výstavbou, š.p. Bratislava listom č. j. 1200/2015 zo dňa 10.03.2015 s tým, že zároveň táto dala zákaz akýchkoľvek aktivít na príľahlej časti pozemku, to znamená akékoľvek úpravy terénu, výrub stromov a zelene, umiestňovanie altánkov, suchých WC, zábradlia, ohrady a pod.

5. Na podnet OÚ BA vydala k predmetu konania stanovisko aj Štátna ochrana prírody SR, regionálne centrum ochrany prírody v Bratislave (ďalej len „ŠOP SR BA“) č. ŠOP SR/4563/2014 zo dňa 04.12.2014 podľa § 28 ods. 4 zákona k „Projektu posúdenia nepriaznivých vplyvov plávajúcich zariadení v Jarovskom ramene Dunaja, r.km 1855,00 na integritu územia“. ŠOP SR BA sa vyjadrila, že navrhovaná činnosť - umiestnenie celkom 226 plávajúcich zariadení na Jarovskom ramene rieky Dunaj, ktoré je súčasťou SKCHVÚ007 Dunajské luhy, nebude mať pravdepodobne vplyv na predmet ochrany uvedeného územia NATURA 2000 pri dodržaní stanovených podmienok: zabezpečiť pravidelný odvoz odpadov, do dvoch rokov zabezpečiť vybavenie všetkých hausbótov septikmi a zabezpečiť pravidelný odvoz odpadu z nich,

parkovať len na okraji spevnenej cesty, vedľa hausbótu a nie v trávnom poraste, neexpandovať na cudzie pozemky, odstrániť nelegálne vytvorené prístupové cesty, sedenia mimo plochy hausbótov, rôzne prístrešky, ohniská, skládky dreva a pod., do vegetačného obdobia odstrániť všetky vysadené nepôvodné druhy drevín a rastlín a prípadnú výsadbu realizovať len na základe konzultácie so ŠOP SR, Regionálne centrum ochrany prírody Bratislava. Podkladom tohto odborného stanoviska orgánov ochrany prírody kraja bolo stanovisko ŠOP SR v Banskej Bystrici listom č. ŠOP SR/4563/2014 zo dňa 04.12.2014.

6. Kvôli objasneniu veci v súlade s ustanoveniami zákona ako aj Správneho poriadku, orgán ochrany prírody OÚ BA nariadil vo veci ústne pojednávanie spojené s miestnou ohliadkou, na ktoré predvolal všetkých účastníkov konania, dotknuté orgány a zúčastnené osoby, aby sa oboznámili s predmetom konania, doterajšími podkladmi a uplatnili svoje pripomienky a námety k návrhu žiadateľky. Na ústnom pojednávaní a ohliadke konajúci orgán verejnej správy nezistil žiadne skutočnosti preukazujúce, že pri prevádzke plávajúceho zariadenia na polohe č. XX a v jeho bezprostrednom okolí sú vykonávané činnosti, ktorými by boli poškodzované chránené časti prírody a krajiny, alebo inak dotknuté záujmy chránené zákonom alebo predpismi vydanými na jeho základe.

7. Vzhľadom k tomu, že pojednávania a miestnej ohliadky sa nezúčastnili všetky prizvané subjekty, orgán ochrany prírody so zisteniami z uvedeného konania a podkladmi rozhodnutia oboznámil účastníkov konania listom zo dňa 06.07.2015 a v súlade s § 33 ods. 2 a § 27 ods. 1 Správneho poriadku im dal možnosť v určenej lehote vyjadriť svoje námietky a pripomienky k podkladom rozhodnutia a ich spôsobu zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie.

8. K podkladu rozhodnutia doručilo OÚ BA v určenej lehote svoje stanovisko len Lesoochranárske združenie VLK, keď vyjadrilo nesúhlas s vydaním súhlasu na stáťie plávajúceho zariadenia umiestneného na polohe č. XX v Jarovskom ramene rieky Dunaj z dôvodu, že umiestnenie plávajúcich zariadení je v

rozpore so záujmami ochrany prírody v danom území a udelenie súhlasu nie je v záujme ochrany biotopov európskeho alebo národného významu, ani v záujme ochrany chránených druhov. Na podporu týchto svojich tvrdení LZ VLK neuviedol žiadne skutočnosti alebo dôkazy.

9. Na základe podkladov rozhodnutia, platného právneho stavu a dokumentácie ochrany prírody a krajiny OÚ BA konštatoval, že plávajúce zariadenie je umiestnené na pozemku parc. č. XXX/XXX, druh pozemku „vodné plochy“ v kat. úz. P., mimo zastavané územie obce a v území s prvým stupňom ochrany podľa § 12 zákona, kde sa uplatňujú ustanovenia o všeobecnej ochrane prírody a krajiny podľa druhej časti zákona. Vývazovacie prvky sú umiestnené na parc. č. XXXX/X, druh pozemku „ostatné plochy“ v kat. úz. P., mimo zastavaného územia obce, ktorá je súčasťou chránenej krajinnej oblasti Dunajské luhy (ďalej len „CHKO“) s druhým stupňom ochrany podľa § 13 zákona - hranica územia CHKO prechádza južným okrajom Jarovského ramena. Navrhovaná činnosť je zároveň situovaná v území, ktoré je súčasťou súvislej európskej sústavy chránených území (NATURA 2000) - v chránenom vtáčom území Dunajské luhy SKCHVÚ007. Státie plávajúceho zariadenia, ani žiadna činnosť spojená s prevádzkou tohto zariadenia na polohe č. XX nie je v danom území zákonom alebo vyhláškou MZP SR č. 440/2008 Z. z., v znení neskorších predpisov, ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Dunajské luhy, zakázaná. Podľa Regionálneho územného systému ekologickej stability mesta Bratislavy (SAŽP 1994) sa poloha č. XX na Jarovskom ramene rieky Dunaj nachádza v nadregionálnom biocentre Bratislavské luhy, ktorého funkčnosť však nie je stáťím predmetného plávajúceho zariadenia negatívne ovplyvnená.

10. Keďže po ukončení správneho konania podľa zákona a Správneho poriadku konajúci orgán verejnej správy prvého stupňa Okresný úrad Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, orgán štátnej správy ochrany prírody okresu nezistil žiadne skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by preukazovali, že v prípade státia plávajúceho zariadenia na polohe č. XX Jarovského ramena rieky Dunaj nie sú splnené podmienky na vydanie súhlasu podľa zákona alebo všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na jeho vykonanie, ktoré by mohlo byť dôvodom na zamietnutie žiadosti podľa § 82 ods. 1 zákona, žiadosti žiadateľky V. W. vyhovel a rozhodnutím č. OÚ-BA-OSZP3-2015/48994-8/POS zo dňa 20.07.2015 podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z. z. prevádzkovateľovi plávajúceho zariadenia V. W., trvale bytom I. M. XX, K., súhlas na státie plávajúceho zariadenia „hausbót“ č. SK-4-14065 umiestneného v Jarovskom ramene rieky Dunaj na polohe č. XX, vyviazaného na pozemku C-KN parc. č. XXXX/X v kat. úz. P. vydal s tým, že zároveň v súlade s ust. § 82 ods. 2 zákona určil podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny tak, ako ich uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia pod bodom 1 - 7. Súhlas na státie plávajúceho zariadenia bol vydaný na čas od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia do 05.05.2019.

11. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podalo odvolanie Lesoochranárske združenie VLK z dôvodov, ktoré odôvodnilo odkazom na stanovisko zo dňa 13.07.2015, majúce za to, že správny orgán sa podľa jeho úvahy nijakým spôsobom nevysporiadal s informáciami uvedenými v jeho stanovisku k podkladom. Mal za to, že toto rozhodnutie o vydanie súhlasu na státie plávajúceho zariadenia je neodôvodnené, bližšie nekonkretizoval a nie je podľa neho ani v záujme ochrany prírody a krajiny v danom území, pretože predstavuje neodôvodnený zásah do biotopov chránených druhov, opäť bez bližšej konkretizácie, v čom tento zásah má spočívať.

12. Odvolanie Lesoochranárskeho združenia VLK žalovaný rozhodnutím č.: OÚ-BA-OOP3-2015/082195-NMT zo dňa 28.09.2015 zamietol a ako vecne správne potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa, keď sa stotožnil celkom s jeho závermi aj v zásade s argumentáciou ako bola v prvostupňovom rozhodnutí uvedená.

13. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 543/2002 Z.z., citujúc právnu úpravu právnej normy § 2 ods. 1, § 13 ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 1 písm. a/, § 67 písm. h/, § 68 písm. w/, § 82 ods. 12 a ust. § 46, § 47 ods. 3 Správneho poriadku postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej časti zák.č. 162/2015 Z.z. o správnej žalobe a dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňovali ich zrušenie.

14. Krajský súd mal za to, že v rozhodnutiach správnych orgánov je vyjadrené postačujúce uváženie o potrebe zásahu do územia podliehajúceho príslušnému stupňu ochrany a tým privolenie v podobe výnimky zo zákazu podľa zák. č. 543/2002 Z. z., rozhodnutia nevybočili z medzí a hľadísk stanovených zákonom.

15. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že predmetom úpravy zákona č. 543/2002 Z. z. a súvisiacich predpisov je ustanovenie pôsobnosti orgánov štátnej správy a obcí, povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri ochrane prírody a krajiny. Cieľom tejto právnej úpravy je dlhodobé zabezpečenie zachovania prírodnej rovnováhy a ochrany rozmanitosti podmienok a foriem života, prírodných hodnôt a krás a utváranie podmienok na trvalo udržateľné využívanie prírodných zdrojov a na poskytovanie ekosystémových služieb. Nástrojom, ktorý má orgán ochrany prírody na dosiahnutie tohto účelu, je aj udeľovanie súhlasov alebo výnimiek zo zakázaných činností.

16. Uviedol, že zákon zároveň taxatívnym spôsobom vymenúva činnosti, na vykonanie ktorých sa na území, na ktorom platí prvý až piaty stupeň ochrany, vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody a činností, ktoré sú na území, na ktorom platí druhý až piaty stupeň ochrany, zakázané. Okresný úrad v sídle kraja je v zmysle § 67 písm. h/ zákona č. 543/2002 Z. z. oprávnený rozhodovať o výnimke zo zakázaných činností v územiach s druhým až piatym stupňom ochrany. Uvedené ustanovenie zákona neobmedzuje obmedzenie dôvodov udelenia výnimky, iba vyžaduje, aby bol takýto prípad odôvodnený. Vzhľadom na to, že zákonodarca bližšie nevymedzil dôvody udelenia výnimky, bol krajský súd toho názoru, že poveril orgán verejnej správy určením spôsobu aplikácie tohto zákonného ustanovenia podľa svojho uváženia. Zákon tu prenechal orgánu verejnej správy diskrečnú právomoc, čo v takýchto prípadoch znamená, že je vecou voľnej úvahy, aké dôvody uvedie v odôvodnení rozhodnutia, pričom orgán verejnej správy posudzuje každú vec osobitne podľa špecifických okolností, nesmie však zabúdať na cieľ a zmysel zákona. Súd rozhodnutie preskúmava len z hľadiska účelnosti a vhodnosti správneho uváženia, či nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom.

17. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia orgánov verejnej správy oboch stupňov a obsah na vec sa vzťahujúceho administratívneho spisu dospel k záveru, že orgány verejnej správy oboch stupňov nepostupovali pri rozhodovaní o udelení výnimky zo zákazov podľa zákona č. 543/2002 Z. z. svojvoľne. Z administratívneho spisu bolo zrejmé, že orgán verejnej správy spoľahlivo zistil skutkový stav danej veci, v konaní nevychádzal len z tvrdení príbratého účastníka ako žiadateľa a ním predloženej písomnej dokumentácie, ale podkladom pre rozhodnutie bolo aj odborné stanovisko zn. OU-BA-OSZP1-2015/7767-KTP zo dňa 12.01.2015 vydané podľa § 28 ods. 4 zákona k „Projektu posúdenia nepriaznivých vplyvov plávajúcich zariadení v Jarovskom ramene Dunaja, r.KM 1855,00 na integritu územia“, podľa ktorého navrhovaná činnosť - umiestnenie 226 plávajúcich zariadení na Jarovskom ramene rieky Dunaj, ktoré je súčasťou SKCHVÚ007 Dunajské luhy, nebude mať pravdepodobne vplyv na predmet ochrany uvedeného územia NATURA 2000 pri dodržaní stanovených nasledovných podmienok:

- zabezpečiť pravidelný odvoz odpadov;
- do dvoch rokov zabezpečiť vybavenie všetkých hausbótov septikmi a zabezpečiť pravidelný odvoz odpadu z nich;
- parkovať len na okraji spevnenej cesty, vedľa hausbótu a nie v trávnom poraste;
- neexpandovať na cudzie pozemky;
- odstrániť nelegálne vytvorené prístupové cesty, sedenia mimo plochy hausbótov, rôzne prístrešky, ohniská, skládky dreva a pod.;
- do vegetačného obdobia odstrániť všetky vysadené nepôvodné druhy drevín a rastlín a prípadnú výsadbu realizovať len na základe konzultácie so Štátnou ochranou prírody SR, Regionálnym centrom ochrany prírody v Bratislave. Činnosť nepovažuje za zásah, ktorý môže spôsobiť podstatné zmeny v biologickej rozmanitosti, štruktúre a vo funkcii ekosystémov.

18. Podkladom odborného stanoviska orgánov ochrany prírody kraja bolo zároveň stanovisko Štátnej

ochrany prírody SR v Banskej Bystrici podané listom č. ŠOP SR/4563/2014 zo dňa 04.12.2014. Napokon kvôli objasneniu veci v súlade s ustanoveniami zákona sa uskutočnilo aj ústne pojednávanie spojené s miestnou ohliadkou, na ktorú boli predvolaní všetci účastníci konania, dotknuté orgány a zúčastnené osoby, aby sa mohli oboznámiť s predmetom konania, doterajšími podkladmi a uplatnili svoje pripomienky a námety k návrhu žiadateľov.

19. Krajský súd súhlasil s tvrdením žalobcu, že je nepochybné, že vjazd a státie motorových vozidiel do chránenej krajinskej oblasti a prírodnej rezervácie, má určitý negatívny vplyv na ochranu prirodzených procesov v danej oblasti a na životné prostredie, avšak podľa jeho názoru sa orgány verejnej správy v preskúmaných rozhodnutiach v danej veci v dostatočnej miere zaoberali ochranou prírody a možným významným negatívnym vplyvom povolenia výnimky naň.

20. Zo zistení orgánu verejnej správy nevyplýva žiadny taký záver, ktorý by odôvodňoval nepovolenie takejto výnimky.

21. Vychádzajúc z uvedeného krajský súd konštatoval, že aj napriek tomu, že zákon č. 543/2002 Z. z. je zameraný na ochranu prírody a krajiny, zákonodarca v ňom poskytuje priestor na to, aby na území, na ktorom platí príslušný stupeň ochrany, bol orgánom ochrany prírody, v odôvodnených prípadoch udelený súhlas na vjazd a státie s motorovým vozidlom. Pojem ochrana prírody podľa názoru súdu bola v danom prípade naplnená tým, že prvostupňové rozhodnutie obsahuje podrobne vymenované podmienky vykonávania povolenej činnosti podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. tak, ako sú špecifikované v bode 3 tohto rozsudku a tiež tým, že platnosť tejto výnimky je časovo obmedzená do 05.05.2019.

22. Ďalej krajský súd uviedol, že odôvodnenosť povolenia výnimky vidí aj v tom, že možný negatívny dopad na životné prostredie spôsobený vjazdom a státím konkrétnych motorových vozidiel, ktorým je povolená výnimka, je nepochybne menší ako významný negatívny vplyv spôsobený nekontrolovaným vjazdom a státím motorových vozidiel v takomto území. Súd len pripomína, že v danom prípade vedľajší účastník prakticky realizoval túto výnimku už od roku 1996 bez negatívnych zistení opakovaných vykonaných kontrol. Naopak, povolením uvedenej výnimky je možné efektívnejšie zabezpečovať ochranu prírody aj tým, že orgány oprávnené kontrolovať danú lokalitu budú schopné prehľadne monitorovať neoprávnený vjazd motorových vozidiel, zabraňovať tejto činnosti a minimalizovať negatívne vplyvy na dané územie.

23. Vzhľadom na uvedené krajský súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

II.

24. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v ust. § 440 ods. 1 písm. f/ a ust. § 440 ods. 1 písm. g/ SSP z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a z dôvodu, že súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia. Navrhol, aby kasačný súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a to tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

25. Podľa názoru žalobcu nesprávne právne posúdenie spočívalo v tom, že krajský súd dospel k záveru, že pre povolenie činnosti v územiach patriacich do sústavy NATURA 2000 postačuje, že navrhovaná činnosť nebude mať pravdepodobne významný vplyv na predmet ochrany v týchto územiach a takýto predpoklad je postačujúci pre povolenie navrhovanej činnosti ako je to uvedené v odbornom stanovisku sp. zn. OU-BA-OSZP1-2015/7767-KTP zo dňa 12.01.2015 a rovnako aj v stanovisku ŠOP SR zo dňa 04.12.2014, ktorým sa odborná organizácia ochrany prírody vyjadrila k plávajúcim zariadeniam na Jaroveckom ramene Dunaja a podľa ktorej navrhovaná činnosť nepovažuje za zásah, ktorý môže spôsobiť podstatné zmeny v biologickej rozmanitosti, štruktúre a funkcií ekosystémov. Podľa názoru žalobcu pre posúdenie, či možno v územiach NATURA 2000 povoliť určitú činnosť, nepostačuje

pravdepodobnosť neexistencie významných negatívnych účinkov, ale pre povolenie takejto činnosti je nevyhnutné, aby na základe potrebného dokazovania bolo nesporné, že takéto účinky nenastanú. Žalobca opätovne poukázal na to, že plavidlo, súhlas na umiestnenie ktorého bol v konaní pred orgánmi verejnej správy vydaný, je umiestnené v územiach NATURA 2000, a to, v chránenom vtáčom území Dunajské Luhy a je zaradené do návrhu na doplnenie územia NATURA 2000 ako rozšírenie územia európskeho významu Bratislavské Luhy.

26. Žalobca konštatoval, že krajský súd v bode 26 rozsudku uzavrel, že státie plávajúceho zariadenia, ani žiadna činnosť spojená s prevádzkou tohto zariadenia, nie je v danom území vyhláškou č. 440/2008 Z. z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Dunajské Luhy, zakázaná. Žalobca taktiež opätovne poukázal na to, že v stanovisku ŠOP SR zo dňa 04.12.2014 sa taktiež uvádzalo, že v danom území bol zaznamenaný celý rad negatívnych činností a zničenie chránených biotopov spolu na rozlohe približne 3,5 ha, a že podľa tohto stanoviska má prevádzka plávajúcich zariadení preukázateľne negatívny vplyv na predmet ochrany. Žalobca je presvedčený o tom, že názor krajského súdu, že na týchto podkladoch možno postaviť záver o vylúčení významných negatívnych vplyvov navrhovanej činnosti a povoliť navrhovanú činnosť nie je správnym právnym posúdením veci a je v rozpore s ust. § 28 ods. 4, 5 zák. č. 543/2002 Z.z. a so Smernicou Rady 92/43/EHS z 21.05.1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín najmä s čl. 6 ods. 3 Smernice.

27. Žalobca vychádzajúc z rozsudku Súdneho dvora (veľkej komory) zo dňa 07.09.2004, vo veci C-127/02 Waddenvereniging a Vogelbeschermingsvereniging ako i rozsudku Súdneho dvora (Tretej komory) zo dňa 11.04.2013 vo veci C-258/11, Peter Sweetman a iní/An Bord Pleanála konštatoval, že z citovaných rozhodnutí celkom jednoznačne vyplýva, že povoliť činnosť v území NATURA 2000 možno len vtedy, ak možno nadobudnúť istotu, a to na základe najvýznamnejších vedeckých poznatkov, že činnosť nebude mať významný vplyv na predmet ochrany územia NATURA 2000. Interpretácia čl. 6 ods. 3 Smernice o biotopoch (priamo uplatniteľného) osvojená si krajským súdom stojí v opozícii s týmto názorom. Konštatoval, že zatiaľ čo Súdny dvor poskytol výklad, že činnosť možno povoliť len pri istote neexistencie významných negatívnych účinkov na predmet ochrany, krajský súd svoje rozhodnutie založil na názore, že postačuje pravdepodobnosť neexistencie významného vplyvu na predmet ochrany. Uviedol, že explicitne takéto stanovisko vydal orgán verejnej správy prvého stupňa dňa 12.02.2015, kedy, ako už bolo uvedené, vyslovil záver o tom, že činnosť pravdepodobne nebude mať negatívny vplyv na predmet ochrany.

28. Žalobca zároveň namietal, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu obsahuje v časti označenej ako „IV. Posúdenie veci“ celkom zjavne vzájomne nesúrodé časti, nadobúdajúc dojem, že krajský súd si celkom neozrejmiť, čo je predmetom konania. V bode 30 rozsudku vyslovuje závery, že orgány verejnej správy si pred vydaním rozhodnutia zabezpečili všetky právne relevantné podklady a tým privolenie v podobe výnimky zo zákazov podľa ZOPK nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom, avšak vzhľadom na úvahu súdu v bode 29 o státi motorových vozidiel, nie je možné identifikovať, že rozhodnutie o čom nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom. Taktiež v kontexte bodu 31 a 32 rozsudku žalobca uviedol, že predmetom konania pred krajským súdom však nebolo rozhodnutie o udelení výnimky zo zakázanej činnosti v 5. stupni územnej ochrany, ktorou je vjazd a státie motorovými vozidlami. Predmetom napadnutých rozhodnutí, bolo vydanie súhlasu na státie plávajúceho zariadenia umiestneného v Jarovskom ramene rieky Dunaj. Okrem toho namietal, že sa krajský súd nevysporiadal s jeho námietkami, v ktorých poukazoval na skutočnosť, že vydané povolenie je len jedným z mnohých 226 plávajúcich zariadení na tomto území, a poukázal aj na to, že ŠOP SR vo svojom stanovisku zo dňa 04.12.2014 poukázala na celý rad negatívnych činností spojených s prevádzkou plávajúcich zariadení, vrátane zničenia chránených biotopov, medzi ktorými sú biotopy vhodné na hniezdenie Rybárika riečneho a Bučičika močiarného.

29. Vzhľadom na uvedené uzavrel, že krajský súd svojim nesprávnym procesným postupom, spočívajúcim v tom, že sa celkom zjavne vo svojom rozhodnutí zaoberá, aj inou právnou vecou, aká bola predmetom konania, porušil práva žalobcu na to, aby jeho žaloba bola prejednaná súdom a aby dostal odpoveď na argumenty v žalobe uvedené, ktorých dôvodnosť by znamenala vecnú nesprávnosť a

nezákonnosť napadnutých rozhodnutí a rovnako právne posúdenie vecí krajským súdom sa prieči právnemu posúdeniu tej istej veci Súdnym dvorom EÚ.

III.

30. Žalovaný správny orgán vo svojom písomnom vyjadrení k podanej kasačnej sťažnosti žalobcu poukázal na to, že žalobca neuviedol v kasačnej sťažnosti žiadne nové právne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by preukazovali porušenie platných právnych predpisov zo strany správnych orgánov. Rozhodnutie žalovaného považuje za súladné s právnymi predpismi a vecne správne.

31. Žalovaný ďalej zdôraznil, že umiestnenie plávajúceho zariadenia nemá negatívny vplyv na poškodzovanie prírody a nezasahuje nepriaznivo do vtáčieho územia. Negatívny vplyv môže mať nevhodné správanie a činnosť spôsobená ľudským faktorom, čo je však eliminované práve stanovenými podmienkami a opatreniami, ktoré je prevádzkovateľ plávajúceho zariadenia povinný dodržiavať. Podmienky stanovené v súhlase na státie plávajúceho zariadenia, ako napr. pravidelný odvoz odpadov a tým, aj stanovený pohyb vozidiel a ich vývoz, parkovanie len na okraji spevnenej cesty, vedľa hausbótu a nie na trávnom poraste, nevytváranie nelegálnych prístupových ciest k plávajúcim zariadeniam a povolenie vstupu len pre konkrétneho majiteľa plávajúceho zariadenia, predstavujú nepochybne menší negatívny dopad na životné prostredie, ako negatívny vplyv spôsobený nekontrolovaným živelným vjazdom a stáťím motorových vozidiel v území.

32. Okrem toho žalovaný uviedol, že podľa stanoviska ŠOP SR BB č. ŠOP SR/4563/2014 zo dňa 04.12.2014 je predmetné územie zaradené do návrhu doplnenia chránených území NATURA 2000 ako rozšírenia územia európskeho významu Bratislavské luhy SKVEV0064 (zatiaľ nie je jeho súčasťou) a k dnešnému dňu nie je zrejme či návrh bude schválený a územie zaradené do NATURA 2000. Taktiež skonštatoval, že na základe verejne dostupných informácií sa bude predmetnou lokalitou realizovať výstavba diaľnice D4, na ktorú je vydané územné rozhodnutie č. OU-BA-OVBP2-2014/58427/KAZ zo dňa 29.10.2014 a ktoré bolo potvrdené rozhodnutím č. 27910/2014/B625-SV/77117/Hia zo dňa 17.12.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.01.2015 na stavbu „Diaľnica D4 Bratislava, Jarovce - Ivánka sever“.

33. Z uvedených dôvodov žalovaný zotrval na tom, že obe rozhodnutia boli vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, sú zákonné a majú predpísané náležitosti.

IV.

34. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 S.s.p.), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

36. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/308/2015-39 zo dňa 13.09.2016, ktorým krajský súd žalobu žalobcu podľa ust. § 190 S.s.p. zamietol.

37. Predmetom preskumavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č.: OU-BA-OOP3-2015/082195-NMT zo dňa 28.09.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-BA-OSZP3-2015/48994-8/POS zo dňa 20.07.2015 o vydaní súhlasu podľa ust. § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z. z..

38. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (§ 2 ods. 1 S.s.p.)

39. Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania. (§ 5 ods. 2 S.s.p.)

40. Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.(§ 177 ods. 1 S.s.p.)

41. Ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.(§ 177 ods. 2 S.s.p.)

42. Zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.(§ 178 ods. 3 S.s.p.)

V.

43. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca v rámci odvolacieho konania namietal, že správny orgán sa s námietkami vznesenými počas administratívneho konania nevysporiadal a tým je rozhodnutie neodôvodnené. V rámci správnej žaloby namietal nesprávne právne posúdenie, nedostatočné zistenie skutkového stavu ako i nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

44. Podľa ust. § 133 ods. 1 prvá veta S.s.p. vo veci samej rozhoduje správny súd rozsudkom.

45. Podľa ust. § 139 ods. 2 S.s.p., v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

46. Kasačný súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti prvej hlavy správneho súdneho poriadku (konanie o všeobecnej správnej žalobe § 177 a nasl. S.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

47. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.(§ 119 S.s.p.)

48. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu

verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.(§ 135 ods. 1 S.s.p.)

49. Povinnosťou správneho súdu v procese súdneho prieskumu je postupovať v intenciách právnej úpravy ustanovenej v druhej (ust. §§ 25-176) a tretej časti (ust. §§ 177-193) zákona č. 162/2015 Z.z.

50. Taktiež povinnosťou správneho súdu v odôvodnení svojho rozhodnutia vo veci samej je v súlade s § 139 ods. 2 S.s.p. uviesť stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Taktiež dbá správny súd, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

51. Kasačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a postupu mu predchádzajúceho v rozsahu kasačnej sťažnosti mal preukázať, že správny súd v procese súdneho prieskumu začatého na základe žaloby žalobcu náležite nepostupoval v zmysle zákonných procesných pravidiel nastolených zákonodarcom v druhej časti správneho súdneho poriadku.

52. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy povinnosťou správneho súdu v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a konaní im predchádzajúcich, bolo postupom podľa právnej úpravy ustanovenej v druhej a tretej časti správneho súdneho poriadku v súlade so základnými procesnými zásadami konania, preskúmať zákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov a v odôvodnení napadnutého rozsudku náležite odôvodniť svoje posúdenie skutkových zistení a právnych záverov (argumentov), teda rozsudok odôvodniť tak, aby jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom bolo zrejmé, v akom rozsahu vykonal súdny prieskum napadnutého rozhodnutia žalovaného a postup mu predchádzajúci, z akých podkladov pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, akými úvahami sa riadil pri hodnotení skutkových a právnych okolností namietaných v žalobe a zodpovedal na zásadné žalobné námietky.

53. Kasačný súd mal za to, že rozhodnutie správneho súdu nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám, keď krajský súd nechal úplne bez povšimnutia žalobnú námietku týkajúcu sa namietanej nezákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, keď sa žalovaný nevysporiadal so žalobcom vznesenými námietkami v priebehu správneho konania. Taktiež možno prisvedčiť žalobcovi, že rozhodnutie správneho súdu je v bode 31 a 32 zmätočné, nakoľko navodzuje dojem, že predmetom konania nebolo posudzovanie zákonnosti udeleného súhlasu podľa ust. § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z.z., ale udelenie súhlasu na vjazd a státie s motorovým vozidlom.

54. Kasačný súd upriamuje pozornosť na to, že problematike týkajúcej sa povinnosti súdu náležite zdôvodniť svoje rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky - napr. v náleze sp. zn. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010. Ústavný súd konštatoval, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princípov, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť v súlade so zákonnou úpravou. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Povinnosťou súdu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia rozhodnutia teda musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností neboli zhodnotené. Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež zdôraznil, že orgán štátnej moci by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v

odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé, odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné a formulovať odôvodnenie je povinný spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

55. Uvedenou problematikou sa už viackrát zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) - napr. v rozhodnutí Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30 konštatoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Rovnako ESLP pripomína, že rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21. januára 1999).

56. Judikatúra ESLP a ani Ústavného súdu SR pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

57. Vzhľadom k uvedenému kasačný súd v danej veci považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku správneho súdu za nedostatočné, keď správny súd sa v odôvodnení rozsudku nevyporiadal s jednou zo zásadných námietok žalobcu v dôsledku čoho odôvodnenie rozsudku trpí vadou vykazujúcou znaky formalizmu. Správny súd teda náležite nepostupoval v intenciách zákonnej úpravy Správneho súdneho poriadku a ani v intenciách ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a ESLP. Skutočnosť, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku správneho súdu náležitým spôsobom nevyplýva jasná a určitá odpoveď na zásadné argumenty žalobcu k nezákonnosti rozhodnutia žalovaného, namietajúce v žalobe a vyžaduje znaky zmätočnosti má za následok odňatie možnosti žalobcu konať pred súdom. Vzhľadom k tomu, že správny súd dostatočne neodôvodnil svoje rozhodnutie, kasačný súd v preskúmvanej veci ani nemohol posúdiť dôvodnosť kasačných námietok žalobcu uvedených v kasačnej sťažnosti proti rozsudku krajského súdu v merite veci.

58. Kasačný súd napriek uvedenému dáva správne súdu do pozornosti, že v rámci posudzovania zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia bude v ďalšom konaní potrebné venovať náležitú pozornosť skutkovým zisteniam správnych orgánov vyplývajúcich z administratívneho spisu ako aj ich právnym záverom v kontexte kasačných námietok vznesených proti rozhodnutiu krajského súdu.

59. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

60. Žalovaný orgán verejnej správy je viazaný právnym názorom kasačného súdu (ust. § 469 S.s.p.)

61. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného v intenciách žalobných námietok vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť v zmysle § 139 ods. 2 S.s.p., pričom krajský rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 3 S.s.p.

62. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.